

ចុណ្ឌមីនិងសេវាការទំនាក់ទំនងក្នុងការរំភាសាអាហ្វេដែលបានបង្កើតឡើង

กรมใบขุน

Aporosa pseudoficifolia Pax & K.Hoffm.

PHYLLANTHACEAE

ไม้พุ่ม สูงได้ถึง 3.5 เมตร กิ่งอ่อนมีขนปกคุณ หูใบสังเกตเห็นได้ยากเพราะหลุดร่วงง่าย ก้านใบ เรียบเป็นรูปทรงกระบอก ขนาด $14-21 \times 1.8-2.3$ เซนติเมตร ใบ รูปปรี ขนาด $15-21 \times 5.5-9$ เซนติเมตร ฐานใบกลมขอบใบแบบจักฟันเลือย มีขนปกคุณ ปลายใบเรียวแหลม ช่อดอก ออกตามซอกใบหรือด้านล่างของใบ ผล ขนาด $8-10 \times 8-10$ มิลลิเมตร ไม่มีก้านผล ผลอ่อนทรงกลม มีจุดเล็กๆ ด้านล่างของผล มีขนเล็กๆ ขึ้นปกคุณกระฉับกระหาย ผนังผลหนาประมาณ 0.5-1 มิลลิเมตร เมล็ดทรงรี แตกแบบฝ่าครึ่ง มี 2 เมล็ด พับในปาดินสูงประมาณ 660-1,000 เมตร ออกดอกช่วงเดือนกุมภาพันธ์และเป็นผลช่วงเดือนสิงหาคมและตุลาคม

ข้อมูลอ้างอิง : nationalherbarium.nl/Euphorbs/specA/Aporosa.html

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

กรวยใบมัน

Casearia pseudoglomerata Sleumer

SALICACEAE (Flacourtiaceae)

ไม้พุ่มหรือไม้ดันเล็ก สูงได้ถึง 10 เมตร กิ่งลีกเรียว เปลือก สีน้ำตาลสด เรียบ บาง ใบ กว้าง 3-5 เซนติเมตร ยาว 10-13 เซนติเมตร รูปขอบขนานแแกมรีถึงใบหอกแกรมขอบขนาน ปลายแหลมหรือเรียวแหลม โคนรูปลิ่ม เนื้าใบเล็กน้อย ขอบเรียบ ใบแก่เนื้อคล้ายกระดาษหนัง เป็นมันด้านบน เกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นใบ 6-7 คู่ โค้งชัน นูนเล็กน้อย ด้านล่าง เส้นใบยื่อยคล้ายขันบันได เส้นใบเล็กๆ เป็นร่องແแน่นค่อนข้างจำก ก้านใบยาว 0.6-1 เซนติเมตร หุ่นใบยาว 3-6 เซนติเมตร รูปสามเหลี่ยมแคบ โคนคล้ายตั่งหูโอบ กิ่งเกลี้ยง ร่วงเร็ว ดอก ออกเดี่ยว หรือ 2-3 ดอก ที่จ่ำนใบ ก้านดอกยาวประมาณ 1 เซนติเมตร เกลี้ยง ในประดับลีกมีขนที่โคน กิ่บเลี้ยงยาว 1.5-2 เซนติเมตร รูปไข่ เนื้อคล้ายกระดาษ เกลี้ยงทั้งสองด้าน เกสรเพศผู้สมบูรณ์ 8 อัน ก้านชูอับเรณูเล็กเรียว ยาว 1.5 เซนติเมตร เกสรเพศผู้เป็นหมัน มีขันโดยเฉพาะใกล้ปลาย รังไข่รูปไข่แคบ เกลี้ยง ผล กว้าง 1-1.5 เซนติเมตร ทรงกลมถึงค่อนข้างกลม สีเหลืองสด เรียบ หรือมีตุ่ม แก้แตกเป็น 3(2) ส่วน เมล็ดกลม 1-3 เมล็ด กว้างประมาณ 2.5 เซนติเมตร มีเยื่อหุ้มบางสีแดงสด พbuffท้าไปในเรือนยอดขั้นรองในป่าดิบ ที่ต่ำ จังหวัดพังงา ภูเก็ต พืชประจำถิ่นของภาคใต้

ข้อมูลข้อมูล : การศึกษา, ใหม่และไม่เป็นภาคใต้ แม่ Mo-Z.-กรุงเทพฯ : อนุชนทรรพ์ศิลป์และสถาบันศิลปะชั้นนำ จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า
ภาษาไทยและภาษาอังกฤษและพัฒนาการอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

กรวยป่า(ทองพระ)

Endocomia canariooides (King) W.J.de Wilde

MYRISTICACEAE

ไม้ต้นขนาดกลางสูงใหญ่ ไม่ผลัดใบ สูง 10-35 เมตร ลำต้นโคนแผ่กว้างเมื่ออายุมาก เปลือก สีเทาอ่อนถึงน้ำตาลดำ แตกเป็นแผ่นบางเล็กหรือเป็นร่องละเอียด เปลือกในสีส้มออกซมพูถึงน้ำตาลอ่อนเหลือง มีน้ำเลี้ยงเป็นน้ำสีออกแดง ใน กว้าง 4-13 เซนติเมตร ยาว 8-30 เซนติเมตร ออกสับ แผ่รูปนาutilusเดียวบนกิ่ง รูปรีถึงขอบขนาน ปลายเรียวแหลมลั้น โดยที่ถึงกลมหรือกึ่งรูปหัวใจ ตามใบมีขันสื้น้ำตาลอ่อนเทาแน่น ในอ่อนมีขนละเอียดโดยเฉพาะบนเส้นกลางใบ ในแก่ค่อนข้างบางคล้ายกระดาษ สีเขียวเข้มเป็นมันด้านบน สีอ่อนกว่าด้านล่าง เกลี้ยงทั้งสองด้าน เส้นกลางใบแบนหรือมนุนเล็กน้อยด้านบน เส้นใบ 11-19 คู่ มักโค้งและค่อนข้างเห็นชัด ก้านใบยาว 1-3 เซนติเมตร สีน้ำตาลอ่อนเทาเข้ม ดอก สีเขียวอ่อนหรือออกเหลือง ดอกเพศเมียอยู่ร่วมต้นหรือคนละต้น ออกเป็นช่อแตกแขนง มีหลายดอก ช่อ กว้าง 3-15 เซนติเมตร ยาว 6-25 เซนติเมตร มักห้อยลงใต้แผ่นใบ ก้านช่อดอกยาว 0.5-6 เซนติเมตร ดอกออกเป็นช่อแน่น 3-8 ดอก (ข้อซี่ร่วม) ทุกดอกมีการเจริญไปพร้อมกัน ดอกเพศผู้ ก้านดอกยาว 1.5-2.2 มิลลิเมตร กลีบร่วมจักสามส่วนสีของกลีบเป็น 3-4 (5) พู การออกเกลี้ยงหรือมีขนสีเทาหรือแมร์นด้านนอก ด้านในมีขน สีอ่อนเป็นแคล อับเรณู 4-6 อันรวมเป็นก้อนกลมหรือกึ่งแบน เส้นผ่านศูนย์กลาง ประมาณ 0.6 มิลลิเมตร เส้าเกรสรเพศผู้สูงประมาณ 0.4 มิลลิเมตร (ลั้นและแคบกว่าก้อนอับเรณู) ดอกเพศเมีย กลีบร่วมจัก 3 พู มีขนสีน้ำตาล แน่นด้านนอกด้านในข้ออ่อน รังไข่เกลี้ยง มียอดเกรสรเพศเมียเล็กมี 2 พู ไม่มีก้านเกรสรเพศเมีย ผล กว้างประมาณ 3 เซนติเมตร ยาวประมาณ 6 เซนติเมตร ก้านผลยาว 0.7-1.5 เซนติเมตร เป็นช่อแตกแขนงยาว 15-25 เซนติเมตร มี 2-6 ผล ทรงรีหรือขอบขนาน ปลายกลมค่อนข้างแคบไปเป็นคอผลลั้น สีเขียวเป็นมัน สกุลสีเหลือง เกลี้ยง ผนังผลหนา 2-10 มิลลิเมตร เมล็ดขนาด 4-5 เซนติเมตร สีน้ำตาลแกรมม่วงด่างๆ ทรงขอบขนานแกรมรี ปลายแหลมลั้น มีเยื่อหุ้มสีเหลืองหรือแดงสด จักหยาบส่วนบนหนึ่งส่วนสามถึงครึ่งหนึ่งของเมล็ด พับในป้าดิบที่ต่ำหรือป้าดิบ สูงได้ถึง 300 เมตร มักขึ้นใกล้น้ำ จังหวัดพังงา ตรัง สงขลา ปัตตานี ยะลา

ข้อมูลอ้างอิง : การเดินเรือ, โภคภัย ไม้ป่าภาคใต้ เล่ม 3 (Mo-Z)-กรุงเทพ : อริสาพัฒนาดิจิทัล, จำกัด (มหาชน), 2561. 880 หน้า
ภาษาไทย
ภาษาอังกฤษ : ภาษาไทย : สุนทรีย์และพัฒนาวัฒนธรรมคุณภาพงานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ภาษาอังกฤษ : <https://florafaunaweb.nparks.gov.sg/special-pages/plant-detail.aspx?id=7320>

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัฒนธรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

กระจับเขา

Vitex siamica F.N.Williams

LAMIACEAE

ไม้หุ่น หรือไม้ตันทรงพุ่ม สูงได้ถึง 6 เมตร ผลัดใบหรือ กิ่งผลัดใบ มักมีหลายลำต้น เปลือก สีครีมถึงเทาอ่อน แตกละเอียดหรือลอกออกเป็นแผ่น เปลือกในสีเหลือง อ่อนถึงน้ำตาลอ่อนชมพุ ใบเป็นใบประกอบแบบมีใบย่อย 3 ใบ ในใบย่อยกว้าง 2-4 เซนติเมตร ยาว 6-12 เซนติเมตร รูปรีงใบหอก ปลายแหลม โคนรูปคลิม ขอบเรียบ เนื้อบาง เกลี้ยงทั้งสองด้าน มีต่อมสืบสันด้านล่าง เส้นใบข้างประมาณ 10 คู่ ก้านใบยาว 0.5-1.2 เซนติเมตร เล็กเรียว ก้านใบยาว 2.5-5 เซนติเมตร ดอก ยาว ประมาณ 0.5 เซนติเมตร เล็ก สีขาวลีบม่วงอ่อน หรือม่วงออกชมพุ มีแม้มสีม่วงเข้มและสีเหลือง ออกเป็นช่อ แตกแขนงໂປร่ง ยาว 8-20 เซนติเมตร ที่ปลาย กิ่ง แต่ละดอกออกเป็นกระฉูก ในประดับ芽ได้ถึง 5 มิลลิเมตร รูปรี ติดทน กลีบเลี้ยงยาว 1.5-2 มิลลิเมตร ปลายจัก 5 พู มีต่อมสีส้มกระจายทั่วไป กลีบดอกเป็นรูปกรวย หลอดกลีบยาวประมาณ 2.5 มิลลิเมตร มีขนกระจายและมีต่อมสีเหลืองซึ่ดด้านนอก พูใหญ่สุดยาวประมาณ 1.5 มิลลิเมตร ปลายแหลม ขอบเรียบ พูอ่อนยาว 3-5 มิลลิเมตร ปลายแหลม เกสรเพศผู้ยาวประมาณ 3 มิลลิเมตร ยื่นพ้นหลอดกลีบเล็กน้อย อับเรณูสีม่วงเข้ม รังไข่มีขนกำมะหยี่ที่ปลาย ผล ขนาดประมาณ 0.5 เซนติเมตร ทรงค่อนข้างกลม ปลายกลม มีขนกระจายที่ปลายแล้วเกลี้ยง สีเหลืองออกเฉียวแก่ สีม่วงอ่อน มีเนื้อกินได้แต่ค่อนข้างชม พับเฉพาะที่บนยอดเข้าทินปุ่นสูง 100-500 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : การ์เดนเซอร์, ไรมอน พินดา สิกธิสุนทร กองงานด้า ชาติพัฒนาภาคใต้
- พิมพ์ครั้งที่ 1-กรุงเทพฯ โครงการพัฒนาพันธุ์พืชในประเทศไทย 2559, 792 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ทุ่ม หรือไม้ต้นขนาดเล็ก ไม่ผลัดใบ สูงถึง 25 เมตร ลำต้นเล็ก แตกกิ่งแนวนอนใกล้ปลายต้น เปลือก สีครีม ถึงน้ำตาลอมเทาเรียบ ใน รูปของขนาดถึงรูป ในหอก แกมขอบขนาด กว้าง 5-7 เซนติเมตร ยาว 14-25 เซนติเมตร ปลายแหลมโคนแคบ เนื้อคล้ายหนัง สีเขียวเข้ม เป็นมันด้านบน ด้านล่างสีขุ่น มีขนสั้นสีน้ำตาล อมส้ม ชี้งูออกง่าย เมื่อยังอ่อนต่อไปเกลี้ยง เส้นกลาง ในบุนหรือค่อนข้างแบบด้านบนโคนกว้าง เส้นใบประมาณ 20 คู่ ค่อนข้าง ตรง เป็นมุมแหลมขั้น บุนทั้งสองด้าน เส้นใบอยู่เป็นขั้นบันได ก้านใบใหญ่กว่า 0.6-1 เซนติเมตร เป็นร่องด้านบน กิ่งอ่อนสี น้ำตาลเข้ม มีขนสีน้ำตาลแน่น ดอกสีเขียวอ่อนถึงสีเหลือง กลิ่นหอมอ่อน ออกเป็น ช่อ 2-3 ดอก ก้านช่อออกแข็ง ออกตรง ข้ามใบหรือเหนื่อซอกใบ ก้านดอกยาวประมาณ 5 มิลลิเมตร มีขนสีนิม ก้านลีบเลี้ยงรูปไข่กว้าง ยาวประมาณ 1 เซนติเมตร ปลายแคบโค้งกลับ โคนเชื่อมกันไม่ช้อนกัน ขนแน่นด้านนอกลีบดอกคล้ายสายเข็มขัดโคนป่อง กว้าง 0.5-1 เซนติเมตร ยาว 2-9 เซนติเมตร ค่อยยาวขึ้นแบบชิดกัน คอตเห็นอ่อนสีบานพันธุ์ไม่ช้อนกัน เกสรเพศผู้จำนวนมากอยู่ร่วมกันเป็นก้อนใหญ่ล้อม รอบเกสรเพศเมียซึ่งมี 1 อัน ยอดเกสรเพศเมียรูปจาน ผล รูปไข่กว้างถึง 5 เซนติเมตร ยาวถึง 7 เซนติเมตร สีเขียวอมเทาถึงแดงขุ่น เกลี้ยง ผนังผลหนา ออกเดี่ยว บนก้านผลใหญ่ ยาวประมาณ 1 เซนติเมตร ก้านช่อผลแข็ง มีหลายเม็ดเรียง 2 แฉบ พับตามไปดิบ

ข้อมูลอ้างอิง : การเด่นชัด, โฆษณา พินดา สิทธิสนธิ ก่องกานดา ชาติ ไม้ป่าภาคใต้
- ชนพืชที่ 1. ทรายเทพา โครงการพัฒนาที่ดินไทร. 2558. 768 หน้า
ภาพประกอบ : 2. ภาพบน ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ภาพถ่าย : Simon Gardner

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ไม้ต้น ขนาดเล็กถึงกลาง สูงถึง 20 เมตร เป็นลักษณะสืบต่อกัน ใบเดี่ยว รูปไข่กลับ ยาว 20-40 เซนติเมตร ปลายเรียวแหลมสั้น โคนกลมหรือรูปหัวใจด้านขอบเป็นคลื่นเล็กน้อย ใบอ่อนสีแดงสด ใบแก่เนื้อคล้ายหนังหนานเขียวเข้ม เป็นมัน ด้านบนเกลี้ยงทั้งสองด้านเส้นกลางใบ เป็นร่องด้านบนนูน ด้านล่างมีร่อง 2 ร่อง เส้นใบ 12-20 ศูนย์ระหว่างเท่ากัน และ ขนาด ก้าน ทำมุ่นแหลมขั้นกับเส้นกลางใบ โครงสร้างของใบเป็นแบบเดียวกัน แต่ไม่เป็นวง ค่อนข้างนูนด้านบน เทียนชัด ด้านล่าง เส้นใบ ย่อยเป็นขั้นบันได ค่อนข้างจะทั้งสองด้าน ก้านใบยาว 0.5-1.2 เซนติเมตร เกลี้ยง กิ่งเกลี้ยงแม้ยังอ่อน ดอก สีเขียวอ่อนถึงสีเหลือง อมเขียวอ่อน บางทึบแต้มสีอ่อนแดงโดยเฉพาะที่โคน มีกลิ่นเบร์ยา ออกเป็นกลุ่มถึง 10 ดอก บนปุ่มแข็งตามลำต้นและกิ่งใหญ่ ก้าน ดอกค่อนข้างใหญ่ ยาว 3-7(10) เซนติเมตร ในระดับ 1 ใบโอบ ก้าน ครึ่งหนึ่ง กลีบเลี้ยงรูปสามเหลี่ยมแกรนรูปปีกกว้าง ยาว ประมาณ 5 มิลลิเมตร ปลายทู่ มีขันนุ่มด้านนอก กลีบดอกกว้าง 0.7-1.1 เซนติเมตร ยาว 3.5-7.5 เซนติเมตร ค่อนข้างเท่ากัน คล้ายสาย หนังหรือรูปใบหอก แกรน ขอบขนาดปลายค่อนข้างแหลม โคนไม่แหลม โคนไม่แคบฐานออก เนื้อคล้ายหนังมีเส้นหลายเส้น เกลี้ยง หรือมีขันนุ่มด้านนอก เกสรเพศผู้ปลายอัน ยาว 1-1.5 มิลลิเมตร แกรนอับเรณู ยอดแบบ หรือญูน เกสรเพศ เมีย 30 อัน รูปทรง กระบอก ยาว 1.5-2.5 มิลลิเมตร มีขัน ก้านเกสรเพศเมีย สั้น มี 1 ออวุล ผล รีแกรนรูปปีก กว้าง 1.7-2.2 เซนติเมตร ยาว 3-4.5 เซนติเมตร ปลายแหลมเล็กน้อย โคนทู่ ก้านผลใหญ่กว่า 2-4 เซนติเมตร มีถึง 25 ผล ก้านช่อผลยาว 4-6 เซนติเมตร สุกสีแดงสด มีเยื่อนุ่ม มี 1 เม็ด พับในป่าดิบ สูงถึง 1,250 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : ภาควิชเคมี, ใหมกอน พินดา สิงโตสุภาร กองงานพัฒนาฯ ขยายตื้น ให้ปีบานชาติ – พัฒนาพืชที่ 1-กรุงเทพฯ:โครงการจัดพัฒนาฯ ปีที่ 2558, 768 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ชื่ออื่น กระดูกไก่ เขากวาง

ไม้พุ่มหรือไม้ต้น สูงได้ถึง 20 เมตร ในเรียงตรงข้าม รูปใบ รูปขอบมนวน หรือแגםรูปไข่กลับ ยาว 5-20 เซนติเมตร ขอบเรียบหรือจักช่วงปลาย ก้านใบยาว 5-8 มิลลิเมตร ดอกออกเดี่ยว ๆ หรือเป็นช่อกระจุกสั้น ๆ ไม่แยกแขนง ใน ประดับขนาดเล็กจักชายครุย ก้านดอกยาว 0.5-2 เซนติเมตร กลีบดอกและกลีบลี้ยงจำนวนอย่างละ 5 กลีบ เรียกช้อนเหลือม กลีบลี้ยงรูปไข่หรือรูปคล้ายไต ขนาดไม่เท่ากัน กว้าง 1.5-6 มิลลิเมตร ดอกสีเหลืองอมเขียวหรือชมพู โคนกลีบด้านในมักมีปืนแดง กลีบรูปไข่กลับ กว้าง 3.5-6.5 มิลลิเมตร ขอบจักชายครุย ฐานฐานดอกคล้ายเบาะ เกสรเพศผู้ 5 อัน ยาวประมาณ 2.5 มิลลิเมตร รังไข่มี 5 ช่อง ผลแห้งแตกรูปไข่กลับกว้าง จัก 5 พู ยาว 2-3.5 เซนติเมตร ปลายเป็นจะอย มี 1-2 เมล็ดในแต่ละช่อง โคนเมล็ดมีเยื่อหุ้มสี蒼 พบที่อินเดีย พม่า ภูมิภาคอินโดจีน คาบสมุทร猛烈 สมุตราชา บอร์เนีย ฟิลิปปินส์ และนิวกินี ในไทยพบทุกภาค ขึ้นตามป่าดิบแล้ง ป่าดิบเขา และป่าดิบชื้น ความสูงถึงประมาณ 1,500 เมตร

ข้อมูลอ้างอิง : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsnamesci=Euonymus%0indicus%0B.%0Heyne%0ex%0Wall>.

ภาพประกอบ : <http://www.dnp.go.th/botany/detail.aspx?wordsnamesci=Euonymus%0indicus%0B.%0Heyne%0ex%0Wall>.

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

ชื่อพื้นเมือง : ก้าวยักษ์, ขี้หนอน

ไม้พุ่ม หรือไม้ต้นสูงได้ถึง 15(24) เมตร ใน กว้าง 2-9.5 เซนติเมตร ยาว 6-25 เซนติเมตร ประมาณ 3 เท่า ของความกว้าง รูปเบี้ยหรือขอบน้อยที่เป็นรูปขอบขนานแกรมรูปปีก ปลายแหลมสั้นหรือเรียวแหลม โคนกลมถึงรูปลิ่มกว้าง ขอบไม่เจักซี่ทัน ใบแก่เกลี้ยง และค่อนข้างเป็นเงมนั้น ทั้งสองด้าน มีต่อมสีเข้ม 1 คู่ที่โคนใบ และมีต่อมรูปจาน กระจายอยู่ในภายในวงศีเส้นใบและตามขอบใบ ใบแห้ง สีเขียวอ่อนถึงสีเหลือง เส้นใบข้าง 8-12 คู่ เป็นร่องตื้นด้านบน เส้นใบย่อยเห็นชัดทั้งสองด้าน ก้านใบยาว 0.7-3.5 เซนติเมตร ปองที่ปลายทั้งสองด้านขัด หูใบรูปสามเหลี่ยม กว้างประมาณ 2.5 มิลลิเมตร ยาว ประมาณ 5 มิลลิเมตร ร่วงเร็ว ดอกเพศผู้ขนาด 0.7-1 มิลลิเมตร สีเหลืองอ่อน ออกเป็นช่ออย่าง 1-1.9 เซนติเมตร ออกเป็นกลุ่มแน่น มี 8-10 ดอก ตลอดทั้งช่อ ออกเป็นช่อ 2-7 ช่อ อยู่ด้วยกัน ตามซอกใบ แต่ละดอกไม่มีก้าน กลีบเลี้ยงมี 4 กลีบ นานแผ่ ยาว 1-1.5 มิลลิเมตร เกสรเพศผู้มี 2 อัน ยาวประมาณ 0.7 มิลลิเมตร ไม่ผลพันกลีบเลี้ยง ไม่มีรังไข่เป็นหมัน ดอกเพศเมียขนาด 1.8-2.5 มิลลิเมตร ออกเป็นช่อสั้น ยาว 0.2-0.4 เซนติเมตร มีดอกแน่นถึง 5 ดอก ออกเป็นช่อดอก 1-3 ช่อ ตามซอกใบ ดอกมีก้านสั้นมาก กลีบเลี้ยง 4-5 กลีบ แผ่ออก ยาว 0.7-1.2 มิลลิเมตร รังไข่ 2 ช่อง เกลี้ยงยอดเกสร เพศเมียแยกเป็นร่องเล็ก ยาวประมาณ 0.5 มิลลิเมตร ผล ขนาด 0.8-1.3 เซนติเมตร สีแดงอมม่วง กลม ปลาย ไม่เป็นจะอยหรือโคนแคบ เกลี้ยง เปลือกบาง ไม่มีเนื้อ เมื่อแก่ แตกออกเป็น 2 ส่วนเท่ากัน มีแนวก้นและมี แกนกลางมีขุนคล้ายเส้นไหม เมล็ดขนาด 6-8 มิลลิเมตร เนื้อสีส้ม พบทั่วไปในภาคใต้ ทั้งในป่าเดิมและป่ารุ่นสอง ความสูงได้ถึง 500 เมตร มากขึ้นริมน้ำหรือตามชายป่า

ข้อมูลอ้างอิง : การศึกษา, ไซมอน ไม้บ้านกาไฟ เล่ม 3 (Mo-Z). กรุงเทพฯ : อุตสาหกรรมพืชและเคมีพืชสำนักวิชาชีพ จ.ราชบุรี, 2561.880 หน้า

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนาวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

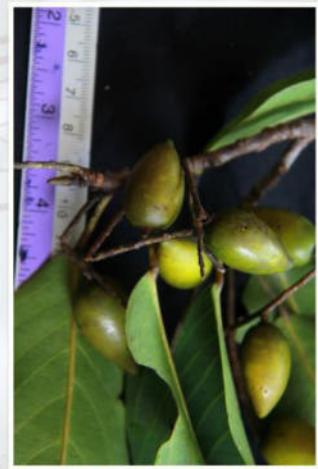

กระโดงแดง

Bhesa robusta (Roxb.) Ding Hou

CELASTRACEAE

ไม้ต้น สูงได้ถึง 25 เมตร เรือนยอดแคบ ลำต้นทรงกลม โคนต้นมีพุพอนเล็ก เป็นลักษณะหัวตาล อ่อนๆ หายา 拓牙 ลอกออกเป็นแผ่นเล็ก เป็นลักษณะหัวตาลอมสัม มีเส้นใย ใน ออกเรียนลับ รูปร่าง ถึงรูปของขานาน กว้าง 2.8-8 เซนติเมตร ยาว 6-16 เซนติเมตร ปลายทู่หรือค่อนข้างแหลม โคนทู่ส่อง ขอบเรียบ เนื้อคล้ายหนังบาง เกลี้ยง เส้นกลางใบมนุนด้านบน เส้นใบ 11-15 คู่ เล็กเรียว ค่อนข้างตรง แบบและมนุนเล็กน้อย ด้านบน มนุนชัดด้านล่าง เส้นใบอยู่เป็นชั้นบันไดชิดกันมากและนานกัน jusqu'ทั้งสอง ด้าน ก้านใบยาว 1-4 เซนติเมตร เล็กเรียว บรวมด้านเดียวที่ปลายใบ ตามซอกใบ ก้านดอกลักษณะมาก (ยาว น้อยกว่า 2 มิลลิเมตร) กลีบเลี้ยงจักพูลีก 5 พุ่ม ยาวน้อยกว่า 2 มิลลิเมตร กลีบดอก 5 กลีบแยกกัน รูปรีหรือ ขอบขานาน ยาวประมาณ 3 มิลลิเมตร ปลายทู่ บิดในติดอก ฐานฐานดอกรูปถ้วย ไม่จักเป็นพุชั้ด มีเกรสรูปผู้ 5 อัน ติดใต้ขอบด้านนอก อับเรณูแตกด้านข้าง รังไข่ 2 ช่อง แยกจากฐานฐานดอก รูปกลมมีกระฉูกขน คล้ายไหมที่ปลาย ก้านเกรสรูปเมีย 2 อัน ยาวกว่ารังไข่ ผล รูปไข่แคบหรือรูปกลุกระสุน กว้าง 1 เซนติเมตร ยาว 3 เซนติเมตร ปลายแหลมโడง มีร่องตามยาว 2 ร่อง ไม่แยกเป็นพุ แก้แตกข้างเดียว สีเขียว เมื่อสุกสีเหลือง หรือส้มอ่อน มี 1(2) เม็ด รูปของขานาน มีเนื้อสัมภรณ์เหลือง หุ้มที่โคนขึ้นมาไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่งของผล พับหัวไปในภาคใต้ ในภาคที่ด้ำและป่ารุ่น

ข้อมูลอ้างอิง : การสัมมนา, ไขม่อน พินดา สิงห์อุทุมพร ก่อการงานฯ รายงานถูก นำเสนอให้ ณ ปัจจุบันนี้ – ปัจจุบันนี้ที่ 1.-กรุงเทพฯ โครงการจัดพิมพ์ปีที่ 2558. 768 หน้า

ภาษาประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

ศูนย์วิจัยและพัฒนานวัตกรรมอุทยานแห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี
National Park Research and Innovation Development Center (Suratthani Province)

